MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr 5.
ROK XIX

WARSZAWA
20 PAŹDZIERNIKA 1937

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I — ZARZĄDZENIA:

39.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 6 września 1937 r.

w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu i Opieki Społecznej o opłatach konsularnych.

(Dz. U. R. P. z dnia 29 września 1937 r. Nr 70, poz. 520).

Na podstawie art. 25 Ustawy z dnia 11 listopada 1924 r. o organizacji konsulatów i o czynnościach konsulów (Dz. U. R. P. nr. 103, poz. 944) zarządzam co następuje:

§ 1. Za czynności wykonywane w interesie stron urzędy konsularne pobierają:

a) opłaty konsularne według załączonej taryfy,
b) zwrot wydatków rzeczywistych.

§ 2. Wolne są od opłat czynności konsularne wykonywane w obronie obywateli polskich w przypadkach, gdy zarządzenia wydane przez obce władze naruszają ich uprawnienia, wynikające z umów międzynarodowych lub zasad prawa międzynarodowego.

§ 3. Od obowiązku uiszczenia opłat konsularnych są zwolnieni:

a) Skarb Państwa oraz Skarb Śląski,
b) polskie związki komunalne i inne polskie związki przymusowe,
c) kościoły i gminy wyznaniowe uznane przez Państwo Polskie,
d) fundacje, zakłady, stowarzyszenia i inne osoby prawne, posiadające siedzibę prawną w Polsce, których zadaniem jest wyłącznie działalność religijna, kulturalna lub dobroczynna nie obliczona na zysk, oraz stowarzyszenia wyższej użyteczności w rozumieniu art. 46 Prawa o stowarzyszeniach (Dz. U. R. P. z 1932 r. nr 94 poz. 808),
e) państwa obce pod warunkiem i w granicach wzajemności,
f) Bank Polski,
g) gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe oraz komunalne kasy oszczędności istniejące na obszarze Państwa Polskiego,
h) funkcjonariusze państwowi i pracownicy kontraktowi, zatrudnieni w polskich władzach i urzędach państwowych oraz żołnierze w czynnej służbie, w odniesieniu do spraw i czynności związanych z ich pobytem służbowym zagranicą.

§ 4. (1) Opłaty konsularne stanowią dochód Skarbu Państwa.

(2) Konsulom honorowym mogą być przyznane na podstawie umów z nimi zawieranych, jako ich dochód, opłaty przewidziane w załączonej taryfie, za czynności przez nich wykonywane, do których w myśl istniejących

przepisów lub umowy służbowej są oni upoważnieni. Nie odnosi się to jednak do opłat przewidzianych w pozycjach 1 — 5 i 38 — 46 załączonej taryfy, które zawsze stanowią dochód Skarbu Państwa. Opłaty dodatkowe za wykonywanie czynności poza lokalem urzędu konsularnego, przewidziane w części II-ej taryfy, mogą być przyznane konsulom honorowym jako ich dochód do wysokości 50%.

§ 5. (1) Niezależnie od uiszczenia opłaty konsularnej strona obowiązana jest pokryć wydatki rzeczywiste, poczynione przez urząd konsularny w wykonaniu czynności przedsięwziętej w interesie strony.

(2) Do wydatków rzeczywistych należą w szczególności:

a) opłaty należne innym władzom i instytucjom,
b) opłaty komunikacyjne (kolejowe, samochodowe, lotnicze), pocztowe, telegraficzne, telefoniczne i t.p.,
c) wynagrodzenia adwokatów, notariuszów, tłumaczów przysięgłych i innych osób przybranych do wykonania czynności urzędowej, w wysokości odpowiadającej normom obowiązującym w miejscu wykonania danej czynności,
d) koszty ogłoszeń w czasopismach.

(3) Na pokrycie wydatków rzeczywistych strona obowiązana jest na wezwanie urzędu konsularnego wpłacić zaliczkę w wysokości przez ten urząd ustalonej, a w razie potrzeby uzupełnić ją. Niewpłacenie żądanej zaliczki wstrzymuje bieg urzędowania.

§ 6. Do uiszczenia opłaty konsularnej i zwrotu wydatków rzeczywistych obowiązana jest osoba albo solidarnie osoby, na których prośbę lub w których interesie dana czynność została wykonana.

§ 7. (1) Opłaty konsularne ustalone w załączonej taryfie w złotych oraz zwrot wydatków rzeczywistych mogą być pobierane w walucie polskiej albo w walucie państwa, w którym znajduje się siedziba urzędu konsularnego wymierzającego opłatę.

(2) Strona nie przebywająca ani na obszarze Państwa Polskiego ani państwa, w którym znajduje się siedziba urzędu konsularnego, który wymierzył opłatę, uiszcza ją w walucie polskiej albo w walucie tego państwa, w którym urząd konsularny pobiera od niej opłatę na zlecenie urzędu wymierzającego.

(3) Kurs przeliczenia złotego na walutę państwa, w którym znajduje się urząd konsularny, ustala się na podstawie notowań na giełdzie warszawskiej, biorąc pod uwagę przeciętny kurs z poprzedniego miesiąca.

W braku notowań danej waluty na giełdzie warszawskiej, kurs przeliczenia złotego ustala się na podstawie kursu dolara amerykańskiego lub funta angielskiego, według stosunku tych walut do złotego na giełdzie warszawskiej oraz stosunku tychże walut do danej waluty na giełdzie państwa, w którym znajduje się siedziba urzędu konsularnego, lub na giełdzie innego państwa najbliższego siedziby urzędu konsularnego.

W państwach, w których kurs waluty miejscowej ulega znaczniejszym wahaniom, Minister Spraw Zagranicznych określi stosunek waluty miejscowej do złotego.

§ 8. Jeżeli opłata konsularna w swej groszowej końcówce jest niepodzielna przez 10, zaokrągla się ją wzwyż do kwoty w ten sposób podzielnej. Tak samo postępuje się przy pobieraniu opłat w walucie obcej.

§ 9. (1) Jeżeli porozumienia zawarte z obcymi państwami przewidują za pewne czynności inne opłaty niż ustalone w załączonej taryfie albo zwol-

nienie od opłat, od obywateli tych państw pobiera się opłaty przewidziane w tych porozumieniach względnie dokonywa się danych czynności bezpłatnie.

(2) Jeżeli państwo obce pobiera od obywateli polskich w analogicznych przypadkach opłaty wyższe od opłat ustalonych w załączonej taryfie albo pobiera opłaty za czynności nie podlegające opłacie w myśl rozporządzenia niniejszego, Minister Spraw Zagranicznych może w stosunku do obywateli tego państwa na zasadzie wzajemności podwyższyć względnie wprowadzić opłaty do wysokości opłat pobieranych przez to państwo od obywateli polskich.

§ 10. (1) Minister Spraw Zagranicznych może w porozumieniu z interesowanymi ministrami zarządzić w stosunku do pewnych państw lub pewnych kategoryj osób i instytucyj procentowe podwyższenie lub obniżenie wszystkich lub niektórych opłat, ustalonych w załączonej taryfie, jak również zwolnienie z tych opłat.

W szczególności zwolnione są od opłaty konsularnej podania i czynności, dokonywane dla robotników w przedmiocie uzyskania pracy, lub w sprawach wynikających ze stosunku pracy albo dotyczące ubezpieczenia społecznego, oraz podania i czynności dokonywane dla robotników i osadników w celu sprowadzenia przez nich pozostałych w kraju członków rodziny.

(2) Minister Spraw Zagranicznych może w poszczególnych przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, zwłaszcza z uwagi na interes Państwa, zwolnić w całości lub w części od uiszczenia należnej opłaty konsularnej, jak również od zwrotu wydatków rzeczywistych.

§ 11. (1) Kierownik urzędu konsularnego może według swego uznania obniżyć opłatę lub od niej zwolnić, jeżeli stan majątkowy osoby interesowanej nie pozwala na uiszczenie opłaty konsularnej bez dotkliwego uszczerbku majątkowego, a sprawa, w której zwróciła się do urzędu konsularnego, dotyczy bezpośrednio jej żywotnych interesów. Zniżka powinna się wyrażać w procentach przewidzianej opłaty: 25, 50 lub 75%.

(2) Kierownik urzędu konsularnego może w indywidualnych przypadkach, jeżeli uzna to za właściwe, zwolnić w drodze kurtuazji od opłaty konsularnej funkcjonariuszów państwa, na którego obszarze urzęduje.

§ 12. Kierownik urzędu konsularnego może w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie zezwolić na odroczenie płatności opłaty konsularnej i wydatków rzeczywistych lub na uiszczenie ich ratami.

§ 13. (1) Opłaty konsularne uiszczają osoby przebywające:

a) poza granicami Państwa Polskiego w znaczkach konsularnych lub w gotówce, wpłaconej do kasy urzędu konsularnego,

b) w granicach Państwa Polskiego w znaczkach stemplowych lub w gotówce, wpłaconej do kasy Ministerstwa Spraw Zagranicznych lub urzędu skarbowego.

(2) Zwrot wydatków rzeczywistych następuje zawsze w gotówce.

§ 14. (1) Uiszczenie opłaty konsularnej i zwrot wydatków rzeczywistych następuje na zasadzie wymiaru dokonanego przez urząd konsularny.

(2) Opłatę konsularną i zwrot wydatków rzeczywistych pobiera się, o ile załączona taryfa nie postanowi inaczej, przed wykonaniem danej czynności. W wyjątkowych tylko przypadkach, gdy strona przebywa w Polsce, a uprzednie wpłacenie przez nią należności spowodowałoby ze względu na pilność sprawy niepożądaną zwłokę, urząd konsularny może załatwić podanie i przesłać załatwienie właściwej władzy administracji ogólnej, celem doręczenia go osobie zainteresowanej za pobraniem od niej wymierzonej opłaty oraz wydatków rzeczywistych.

§ 15. Opłaty konsularne i zwrot wydatków rzeczywistych nie uiszczone w terminie, należne od osoby przebywającej w kraju, podlegają przymusowemu ściągnięciu w drodze administracyjnej na zasadzie obowiązujących przepisów o postępowaniu egzekucyjnym.

§ 16. (1) Pobranie opłaty konsularnej potwierdza się bądź przez naklejenie znaczka konsularnego lub odpowiednią adnotacją na dokumencie wydanym stronie, bądź odrębnym pismem (kwitem).

(2) Pobranie wydatków rzeczywistych potwierdza się na piśmie.

§ 17. (1) Jeżeli strona, która wniosła podanie do urzędu konsularnego, zażąda następnie zaniechania żądanej czynności konsularnej, przysługuje jej zwrot uiszczonej opłaty konsularnej w wysokości zmniejszonej o opłatę od podania wraz z załącznikami jedynie w przypadku, gdy czynność nie została jeszcze rozpoczęta; z sumy nadesłanej przez stronę na pokrycie wydatków rzeczywistych przysługuje jej zwrot części niewydatkowanej. Opłata od podania i załączników nie podlega w żadnym przypadku zwrotowi.

(2) Jeżeli strona, żądająca zaniechania czynności, nie uiściła jeszcze należnej opłaty konsularnej, nie jest ona obowiązana do jej uiszczenia i do zwrócenia wydatków rzeczywistych jedynie w przypadku, gdy czynność nie została jeszcze rozpoczęta i urząd konsularny nie poczynił wydatków rzeczywistych. W tym przypadku uiszcza ona jedynie opłatę od podania i załączników.

§ 18. (1) Prawo Państwa do żądania opłaty konsularnej oraz zwrotu wydatków rzeczywistych przedawnia się z upływem lat pięciu. Termin pięcioletni biegnie od dnia, w którym należność powinna była być uiszczona.

(2) Bieg przedawnienia przerywa się przez wszelkie czynności urzędowe odnoszące się do wymiaru lub uiszczenia opłaty, o ile strona została o tych czynnościach urzędowo zawiadomiona. Od dnia doręczenia ostatniego zawiadomienia biegnie nowy okres pięcioletni.

§ 19. (1) Odwołanie od decyzji urzędu konsularnego w zakresie przepisów rozporządzenia niniejszego zarówno co do opłat konsularnych jak i co do zwrotu wydatków rzeczywistych musi być wniesione w ciągu czternastu dni od dnia doręczenia decyzji. W przypadkach, gdy uchybienie terminu nastąpiło bez winy strony z powodu nieprzezwyciężalnych przeszkód, strona może w terminie siedmiodniowym od ustania przeszkody prosić o przywrócenie terminu.

(2) Odwołanie powinno być wniesione do urzędu, który dokonał wymiaru. Jeżeli urząd ten uzna odwołanie za całkowicie lub częściowo uzasadnione, zmienia swą decyzję we własnym zakresie działania; w przeciwnym razie przesyła pismo odwoławcze ze swą opinią do Ministerstwa Spraw Zagranicznych, które rozstrzyga ostatecznie.

(3) Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty względnie zwrotu wydatków rzeczywistych w terminie płatności.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze stosuje się również do czynności przewidzianych w taryfie opłat konsularnych, a wykonywanych przez urzędy polskie na obszarze Wolnego Miasta Gdańska.

§ 21. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1937 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą Rozporządzenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 18 kwietnia 1934 r. w sprawie taryfy opłat konsularnych (Dz. U. R. P. nr 42 poz. 376).

MINISTER SPRAW ZAGRANICZNYCH

(—) J. BECK

Załącznik do Rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 6 września 1937 r.

TARYFA OPŁAT KONSULARNYCH

CZĘŚĆ I.

Opłaty zasadnicze.

Pozycja	Przedmiot opłaty	Wysokość opłaty w złotych	Uwagi
	I. Podania.		
1	Podanie o dokonanie czynności nieprzewidzianej w innej pozycji niniejszej taryfy, w szczególności podania o stwierdzenie, nadanie lub zwolnienie z obywatelstwa, o poszukiwanie osób, dostarczenie wypisu z aktów stanu cywilnego lub innego dokumentu	10.—	**Do poz. 1**
	oraz od każdego załącznika po	2.—	1. Podanie wniesione przez jedną osobę, dotyczące dwu lub więcej spraw, podlega jednokrotnej opłacie. Podanie wniesione przez dwie lub więcej osób albo przez ustawowego przedstawiciela lub pełnomocnika dwu lub więcej osób, podlega opłacie jednokrotnej tylko wówczas, jeżeli pochodzi od współwłaścicieli i dotyczy ich majątku wspólnego, lub jeżeli wyrażone w podaniu żądanie opiera się na tych samych tytułach prawnych. W braku powyższych warunków opłatę konsularną od podania i załączników uiszcza odrębnie każda osoba, w której interesie podanie wniesiono.
			2. Następne podania w tej samej sprawie, które nie powodują dodatkowych czynności urzędowych, nie podlegają opłacie.
			Następne podania w tej samej sprawie, które powodują dodatkową czynność urzędową, podlegają opłacie w wysokości zł 2 oraz od każdego załącznika po zł 2.—.
			3. Jeżeli na skutek podania dokonano czynności, za które przewidziane są oddzielne opłaty według taryfy niniejszej, zalicza się na poczet tych opłat opłatę uiszczoną od podania.
			4. Wolne są od opłaty:
			a) podania w przypadkach § 2 rozporządzenia niniejszego,
			b) podania w sprawach wymienionych w art. 142 pkt. 1—15 Ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. nr. 64 poz. 404),

Pozycja	Przedmiot opłaty	Wysokość opłaty w złotych	Uwagi
			c) podania w sprawie uzyskania zaopatrzenia z funduszów publicznych, d) podania o informacje handlowe, jeżeli udzielenie tych informacji leży w interesie eksportu polskiego, e) wnioski i odwołania, stanowiące środki prawne, wymienione w § 19 rozporządzenia niniejszego. 5. Opłata według pozycji niniejszej pobierana jest również od osób zamieszkałych w Polsce, wnoszących podanie do urzędu konsularnego bądź bezpośrednio, bądź za pośrednictwem urzędu krajowego, i to bez względu na to, czy strona prosiła o przekazanie swego podania urzędowi konsularnemu czy też urząd krajowy od siebie skierował podanie do urzędu konsularnego według właściwości. 6. Pozycję niniejszą stosuje się również do podań osób przebywających zagranicą, jeżeli podanie kierowane do urzędu krajowego złożone zostaje w urzędzie konsularnym.
	II. Paszporty, wizy.		**Do poz. 2 i 3.**
2	A. Wystawienie lub przedłużenie paszportu, za każdy rozpoczęty rok ważności .	20.—	1. Opłata za wystawienie paszportu nie obejmuje opłaty za stwierdzenie obywatelstwa, jeżeli fakt posiadania obywatelstwa nie wynika z przedłożonych dokumentów, i musi być dopiero ustalony przez władze krajowe. Opłatę za stwierdzenie obywatelstwa przez władze krajowe pobiera się według poz. 1 taryfy niniejszej. Opłaty tej nie pobiera się, jeżeli urząd konsularny mimo przedłożenia przez stronę ważnego dowodu obywatelstwa uzna za wskazane zwrócenie się do właściwej władzy krajowej o potwierdzenie ważności danego dokumentu i potwierdzenie to otrzyma. 2. Opłata ustalona w poz. 2 nie dotyczy paszportów wysta-
	B. Wystawienie paszportu zbiorowego od każdej wpisanej osoby	10.—	
3	Dokonanie zmiany lub uzupełnienia paszportu oraz wystawienie duplikatu wydanego paszportu w terminie jego ważności	15.—	

Pozycja	Przedmiot opłaty	Wysokość opłaty w złotych	Uwagi
			wionych przez władze krajowe. Przedłużenie ważności paszportu wystawionego przez władze krajowe podlega opłatom ustalonym dla paszportów wydawanych w kraju. Za rozszerzenie ważności paszportu na kraje nie uwzględnione w paszporcie pobiera się opłatę stosownie do poz. 3 taryfy niniejszej. W wyjątkowych przypadkach, gdy strona udowodni niemożność uiszczenia na miejscu opłaty za przedłużenie paszportu krajowego, a zarazem konieczność pozostania zagranicą, ponad termin ważności paszportu, opłata może być kredytowana i ściągnięta w trybie przewidzianym w § 14 (2) i § 15 rozporządzenia niniejszego. 3. Okres ważności paszportu, który nie może przekraczać trzech lat, ustala urząd konsularny według swobodnego uznania, uwzględniając przy tym życzenie strony oraz szczególne okoliczności przemawiające ewentualnie za niewystawieniem (nieprzedłużeniem) paszportu na dłuższy czasokres. 4. Prawo do bezpłatnych paszportów konsularnych mają: a) oprócz osób wymienionych w § 3 lit. h) rozporządzenia niniejszego członkowie ich rodzin pozostający na ich utrzymaniu, oraz ich służba, b) emeryci państwowi, którzy otrzymali zezwolenie na spożywanie swych emerytur za granicą, oraz ich żony i dzieci do lat 21, będące na ich utrzymaniu, o ile zaopatrzenie emerytalne stanowi jedyne źródło ich utrzymania. 5. Robotnicy i osadnicy płacą za wystawienie lub przedłużenie paszportu łącznie z opłatą za stwierdzenie obywatelstwa, za każdy rozpoczęty rok ważności zł 3.—. 6. Opłaty za paszporty jednoosobowe wydawane żonie oraz

Pozycja	Przedmiot opłaty	Wysokość opłaty w złotych	U w a g i
			dzieciom do lat 21, pozostającym na utrzymaniu głowy rodziny, pobiera się w wysokości 50%, o ile głowa rodziny posiada już paszport konsularny jednoosobowy. 7. Za wpisanie żony przy wystawianiu paszportu męża oraz dzieci do lat 13 do paszportu ojca, matki lub opiekuna nie pobiera sią opłaty. Za dodatkowe wpisanie wyżej wymienionych osób już po wystawieniu paszportu, pobiera się opłatę stosownie do poz. 3 taryfy niniejszej. Do paszportu robotnika lub osadnika mogą być wpisane dzieci do lat 21, o ile nie zarabiają samodzielnie i są na utrzymaniu głowy rodziny. Za dodatkowe wpisanie żony i dzieci do paszportu robotnika lub osadnika nie pobiera się żadnej opłaty. 8. Osoby stale zamieszkałe na obszarze W. M. Gdańska opłacają za wystawienie lub przedłużenie: 1) dowodu osobistego zł 5. — 2) paszportu uprawniającego do opuszczania obszaru Państwa Polskiego łącznie z obszarem W. M. Gdańska i powrotu na ten obszar: a) w celach handlowych na każdy rozpoczęty rok ważności zł 100.—. Paszporty te wystawia się na okresy nie krótsze i nie dłuższe aniżeli jeden rok, b) w innych celach na każdy rozpoczęty miesiąc ważności zł 20.—. Paszporty te wystawia się na okres nie krótszy, aniżeli jeden miesiąc i nie dłuższy, aniżeli jeden rok. Osobom wyjeżdżającym w udowodnionych sprawach rodzinnych lub naukowych opłata może być obniżona do 25%.

Pozycja	Przedmiot opłaty	Wysokość opłaty w złotych	Uwagi
4	Wizowanie cudzoziemskiego paszportu lub wystawienie przepustki zastępującej wizę:		**Do poz. 4.** 1. Wolne są od opłaty wizy dyplomatyczne i służbowe oraz —pod warunkiem wzajemności —wizy udzielane żonom i dzieciom obcych funkcjonariuszów państwowych, będących na ich utrzymaniu, a posiadających zwykłe paszporty, jakoteż wizy udzielane służbie osobistej, o ile ci funkcjonariusze przyjeżdżają do Polski lub przejeżdżają przez obszar Polski w sprawach służbowych. 2. Opłaty przewidziane w pozycji niniejszej pobiera się, o ile w stosunku do obywateli poszczególnych państw nie zostały ustalone inne stawki lub zwolnienia z opłat (§ 9 rozporządzenia niniejszego). Państwa, których obywatele opłacają odmienne stawki lub zwolnieni są od opłat podane są w obwieszczeniu Ministra Spraw Zagranicznych. 3. Kategorie cudzoziemców, którzy całkowicie lub częściowo zwolnieni są od opłat wizowych (§ 10 (1) rozporządzenia niniejszego), podane są w obwieszczeniu Ministra Spraw Zagranicznych. Kierownik urzędu konsularnego może w wyjątkowych przypadkach zwolnić od opłaty wizowej wybitne osobistości odgrywające poważną rolę w życiu publicznym swego kraju, jeżeli pobyt ich w Polsce uzna ze szczególnych względów za pożądany. Poza wyżej wymienionymi przypadkami cudzoziemcy nie mogą korzystać z żadnych ulg w opłatach wizowych. Nie stosuje się do nich w szczególności § 11 (1) rozporządzenia niniejszego.
	A. Wiza pobytowa		
	uprawniająca do:		
	a) jednorazowego wjazdu do Polski	25.—	
	b) wielokrotnego wjazdu do Polski	40.—	
	c) osiedlenia się w Polsce	50.—	
	B. Wiza przejazdowa		
	uprawniająca do:		
	a) jednorazowego przejazdu przez obszar Polski	2.50	
	b) jednorazowego przejazdu przez obszar Polski tam i z powrotem . .	5.—	
	c) wielokrotnego przejazdu przez obszar Polski . .	12.—	
	C. Wiza zbiorowa		
	dla grup złożonych co najmniej z 10 osób:		
	a) jednorazowa pobytowa, po	5.—	
	b) przejazdowa uprawniająca do:		
	1) jednorazowego przejazdu przez obszar Polski, po	1.—	
	2) jednorazowego przejazdu przez obszar Polski tam i z powrotem, po . od każdej wymienionej w paszporcie osoby.	1.50	
	III. Świadectwa, legalizacja.		
5	Pozwolenie na przewóz zwłok lub szczątków ludzkich łącznie z przyłożeniem pieczęci na trumnie lub urnie:		

Pozycja	Przedmiot opłaty	Wysokość opłaty w złotych	Uwagi
	a) na obszar Polski . . .	100.—	
	b) przez obszar Polski . .	50.—	
6	Świadectwo pobytu . . .	10.—	**Do poz. 6—8.** Wolne są od opłaty świadectwa wystawiane w celu uzyskania zaopatrzenia z funduszów publicznych.
7	Świadectwo pozostawania osoby przy życiu	20.—	
8	Świadectwa niewymienione w innych pozycjach taryfy niniejszej, według uznania	od 10.— do 200.—	**Do poz. 8.** Wolne są od opłaty świadectwa w sprawach wymienionych w art. 142 punkt 1—15 Ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. nr. 64 poz. 404).
9	Sporządzenie wyciągu z ksiąg lub akt urzędu konsularnego, za każdą stronicę	10. -	**Do poz. 9, 32, 36, 37.** Przez stronicę rozumie się stronę pisma maszynowego obejmującą 25 wierszy po 45 liter, cyfr lub znaków pisarskich w wierszu. Każdą rozpoczętą stronicę liczy się za całą.
10	Legalizacja dokumentu publicz. (art. 18 pkt. 1. Ustawy z 11 listopada 1924 r. o orgfnizacji Konsulatów i o czynnościach Konsulów Dz. U. R. P. nr 103 poz. 944) . . .	20.—	**Do poz. 10.** 1. Legalizacja aktów stanu cywilnego i innych dokumentów potrzebnych do zawarcia małżeństwa podlega opłacie w wysokości zł 10.—, dla robotników i osadników w wysokości zł 5.—. O ile do zawarcia małżeństwa potrzeba więcej niż trzy dokumenty wymagające legalizacji, legalizacja dalszych dokumentów jest wolna od opłaty. 2. Za legalizację dokumentu, potrzebnego do uzyskania pozwolenia na przekazanie pieniędzy z Polski, pobiera się, o ile pozwolenie dotyczy: a) jednorazowego przekazu pieniędzy . . . . . . zł 5.— b) wielokrotnego przekazywania pieniędzy . . . zł 10.— Osoby, przebywające za granicą w celach naukowych, opłacają w obu przypadkach zł 1.—
	IV. Czynności handlowe.		**Do poz. 11—13.** Stawki ustalone w tych pozycjach nie obowiązują w sto-
11	Wizowanie świadectwa pochodzenia towaru albo do-		

Pozycja	Przedmiot opłaty	Wysokość opłaty w złotych	Uwagi
	kumentu handlowego w celu:		sunku do państw, z którymi ustanowione zostały umownie odmienne opłaty.
	a) uzyskania zniżki konwencyjnej, ulgi celnej lub niestosowania maksymalnej taryfy celnej	1% od sumy rachunku (faktury), lecz nie więcej niż 50.—, a nie mniej niż 2.—	
	b) udowodnienia pochodzenia towaru	1.—	
12	Powtórne wizowanie świadectwa pochodzenia towaru albo dokumentu handlowego przy obrocie uszlachetniającym	2.—	
13	Wizowanie świadectwa o zdrowotności przesyłki towarowej	2.—	**Do poz. 13.** 1. Termin ważności wiz na świadectwach zdrowotności na tłuszcze, oleje jadalne i mięso wynosi trzy miesiące. 2. Termin ważności wiz na surowce pochodzenia zwierzęcego określa Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych każdorazowo w zezwoleniu wydanym importerowi.
14	Świadectwa i informacje handlowe:		**Do poz. 14.** Wolne są od opłaty informacje handlowe, jeżeli udzielenie ich leży w interesie eksportu polskiego; pobiera się natomiast zwrot wydatków rzeczywistych związanych z zasięgnięciem informacyj np. przez biuro wywiadowcze. Podania w tych spra wach patrz Uwagę 4 d) do poz. 1.
	a) dokonanie ekspertyzy przy obrocie handlowym	100.—	
	b) inne świadectwa według uznania	od 20.— do 100.—	
	c) informacje handlowe .	20.—	
15	Przesłanie wzorów lub próbek	25.—	**Do poz. 15.** Przesłanie wzorów lub próbek może nastąpić bezpłatnie, jeżeli przesyłka leży w interesie eksportu polskiego.

Pozycja	Przedmiot opłaty	Wysokość opłaty w złotych	Uwagi
	V. Czynności dotyczące żeglugi.		
16	Przyjęcie zameldowania lub wymeldowania statku handlowego przybyłego do portu	0,04 od zarejestrowanej tony netto nie więcej jednak niż 200.—	**Do poz. 16—29.** Od opłat wymienionych w tych pozycjach zwolnione są polskie przedsiębiorstwa żeglugi morskiej, mające siedzibę prawną na obszarze Państwa Polskiego na przeciąg lat pietnastu od daty wpisu do rejestru handlowego. Poza opłatami wymienionymi w tych pozycjach nie pobiera się opłat za czynności dokonywane przez urząd konsularny od chwili przybycia statku aż do jego wyjazdu, w szczególności za zaświadczenie przyjazdu i wyjazdu statku oraz za legalizowanie i przechowywanie dokumentów okrętowych niezbędnych przy odprawie statku, a wystawionych dla kapitana, oficerów i załogi. **Do poz. 16.** 1. Jeżeli statek w jednej i tej samej podróży zawija do kilku portów, pełna opłata pobierana jest tylko w pierwszym porcie; w każdym następnym — opłata wynosi 50%. 2. Jeżeli statek odbywa podróże periodycznie według stałego rozkładu, w pierwszym porcie pobiera się 50%, a w każdym następnym 25% opłaty. 3. Od opłaty są zwolnione: A. statki będące własnością Skarbu Państwa Polskiego lub W. M. Gdańska, o ile nie są używane w celach zarobkowych; B. statki rybackie; C. statki nie większe jak 50 m^3 brutto; D. statki przychodzące do portu i nie wykonywujące w nim żadnych czynności handlowych, o ile zawinięcie do portu nastąpiło w celu: a) zasięgnięcia informacji lub otrzymania dyspozycyj pod warunkiem wyjścia z portu w przeciągu 48 godzin;

Pozycja	Przedmiot opłat	Wysokość opłaty w złotych	U w a g i
			b) remontu, uzupełnienia zapasów paliwa, żywności lub niezbędnych materiałów wyekwipowania, pod warunkiem wyjścia z portu po dokonaniu tych czynności; c) schronienia się przed niepogodą.
17	Wydanie spisu załogi statku niezależnie od opłaty według poz. 18	15.—	
18	Wpisanie do spisu załogi lub wykreślenie z niego od każdej osoby	2.—	
19	Wydanie arkusza dodatkowego do spis załogi, za każdy arkusz	8.—	
20	Wystawienie lub przedłużenie świadectwa o banderze	220.— od statku wartości do zł 100.000, a od każdych następnych rozpoczętych zł 10.000 15.—	
21	Wizowanie listy towarowej (manifestu, konosamentu), w porcie nadawczym lub odbiorczym	0,10 od każdej tony rzeczywistego ładunku.	
22	Pomoc przy ściganiu dezerterów ze statków handlowych wraz ze stawiennictwem w sądzie, od każdego dezertera	15.—	
23	Sporządzenie protokółu o dezercji	15.—	
24	Orzeczenie w sporze pomiędzy kapitanem a załogą . .	25.—	
25	Współudział w akcji ratowniczej wynikłej z powodu uszkodzenia morskiego (awaria)	45.—	
26	Sporządzenie protokółu po przeprowadzeniu inspekcji statku	20.—	
27	Zaświadczenie o konieczności obciążenia pożyczką statku i jego zawartości (bodmeria)	30.—	

Pozycja	Przedmiot opłaty	Wysokość opłaty w złotych	Uwagi
28	Zaświadczenie o konieczności sprzedaży statku . .	45.—	
29	Zaświadczenie o stanie sanitarnym statku i portu, z którego statek wyjeżdża (patent zdrowia)	25.—	
	VI. Czynności notarialne, tłumaczenia.		
30	Sporządzenie dwustronnego aktu notarialnego:		**Do poz. 30, 31, 33, 35, 39—41, 44, 45, 47, 48, 51.** Jeżeli wartość przedmiotu wyrażona jest sumą pieniężną, opłatę pobiera się od tej sumy. w przeciwnym razie wartość ustala urząd konsularny według swobodnego uznania.
	a) o charakterze majątkowym	1% od wartości, a najmniej 30.—	
	b) o charakterze niemajątkowym	30.—	
31	Sporządzenie jednostronengo aktu notarialnego:		
	a) o charakterze majątkowym	0,50% od wartości, a najmniej 15.—	
	b) o charakterze niemajątkowym	30.—	
	c) pełnomocnictwa . . .	30.—	
32	Stwierdzenie zgodności odpisu z oryginałem za każdą stronicę dokumentu sporządzonego w języku:		**Do poz. 32.** Za sporządzenie odpisu urząd konsularny pobiera nadto za każdą stronicę: pisma maszynowego zł 3.—, rękopisu w języku pozaeuropejskim według uznania urzędu.
	a) europejskim	5.— a najmniej 10.—	
	b) pozaeuropejskim . . .	10.— a najmniej 20.—	
33	Uwierzytelnienie podpisu lub znaku ręcznego na dokumencie prywatnym (art. 18 pkt. 5 Ustawy z 11 listopada 1924 r. o organizacji Konsulatów i o czynnościach Konsulów — Dz. U. R. P. nr 103 poz. 944):		**Do poz. 33.** Za każdy następny podpis lub znak ręczny na tym samym dokumencie opłata może być obniżona do 25%.
	a) na dokumencie o charakterze majątkowym	0,50% od wartości, a najmniej 20.—	
	b) na dokumencie o charakterze niemajątkowym	20.—	
	c) na pełnomocnictwie .	20.—	
34	Poświadczenie daty okazania dokumentu	30.—	

Pozycja	Przedmiot opłaty	Wysokość opłaty w złotych	Uwagi
35	Czynności notarialne, niewymienione w pozycjach 30—34	1% od wartości, a najmniej 50.—	
36	Sporządzenie tłumaczenia i stwierdzenia zgodności, za każdą stronicę oryginału z języków:		**Do poz. 36 i 37.** 1. O ile opłaty pobierane przez przysięgłych tłumaczów w okręgu urzędu konsularnego są niższe od opłat ustalonych w pozycjach niniejszych, opłaty te obniża się do wysokości stawek pobieranych przez tych tłumaczów.
	a) europejskiego na język polski lub inny język europejski	20.—	
	b) pozaeuropejskiego na język polski lub inny język europejski	30.—	2. Sporządzenie i uwierzytelnienie tłumaczenia aktów stanu cywilnego i innych dokumentów potrzebnych do zawarcia małżeństwa podlega opłacie w wysokości 50%; dla robotników i osadników w wysokości 25%.
	c) polskiego lub innego języka europejskiego na język europejski . . .	40.—	
	d) polskiego lub innego języka europejskiego na język pozaeuropejski .	50.—	
37	Sprawdzenie dostarczonego tłumaczenia i stwierdzenie jego zgodności z oryginałem	50% stawek ustalonych w poz. 36.	O ile do zawarcia małżeństwa potrzeba więcej niż trzy dokumenty wymagające tłumaczenia, sporządzenie i uwierzytelnienie tłumaczenia dalszych dokumentów jest wolne od opłaty.
	VII. Czynności sądowe i spadkowe.		
38	Przeprowadzenie dowodu w sprawach cywilnych i handlowych na wezwanie władz sądowych według uznania	od 5.— do 30.—	**Do poz. 38.** Za doręczenie pism sądowych w sprawach cywilnych i karnych oraz za przeprowadzenie dowodu w sprawach karnych pobiera się tylko zwrot wydatków rzeczywistych.
39	Pośredniczenie w zawarciu (spisaniu) ugody (art. 18 pkt 2 Ustawy z 11 listopada 1924 r. o organizacji Konsulatów i o czynnościach Konsulów — Dz. U. R. P. nr. 103 poz. 944):		
	a) jeżeli spór ma charakter majątkowy	1% od wartości, a najmniej 30.—	
	b) jeżeli spór ma charakter niemajątkowy	od 20.— do 200.—	
40	Zapis na sąd polubowny:		**Do poz. 40—41.** Jeżeli postępowanie sądowe polubowne odbywa się przed tym samym urzędem konsularnym, przed którym nastąpił zapis, opłata ustalona w poz. 41 zostaje obniżona o 50%.
	a) jeżeli spór ma charakter majątkowy	1% od wartości, a najmniej 30.—	
	b) jeżeli spór ma charakter niemajątkowy	od 15.— do 400.—	

Pozycja	Przedmiot opłaty	Wysokość opłaty w złotych	Uwagi
41	Postępowanie przed konsulem jako sędzią polubownym: a) jeżeli spór ma charakter majątkowy . . . . . b) jeżeli spór ma charakter niemajątkowy	 2% od wartości, a najmniej 60.— od 30.— do 800.—	**Do poz. 41.** Wolne jest od opłaty postępowanie przed konsulem jako sędzią polubownym w sporach wynikających ze stosunku pracy, w sporach pomiędzy emigrantem a przedsiębiorstwem przewozowym, wynikających z wykonania umowy przewozowej, oraz pomiędzy osadnikiem a przedsiębiorstwem osadniczym w sporach wynikających z wykonania umowy osadniczej.
42	Nałożenie lub zdjęcie pieczęci	30.—	**Do poz. 42—46.** 1. Wolne są od opłaty czynności w związku z zabezpieczeniem, zlikwidowaniem lub wydobyciem spadku, o ile spadek przypada małżonkowi, wstępnym lub zstępnym zmarłego, a wartość jego nie przekracza zł 1000.—. 2. Opłaty za czynności związane z zabezpieczeniem, zlikwidowaniem lub wydobyciem spadku łącznie z opłatami według poz. 10, 32, 33, 34, 36 i 37 mogą być nie pobrane z góry, a potrącone z sumy spadkowej.
43	Obecność przy nałożeniu lub zdjęciu pieczęci przez władze miejscowe	20.—	
44	Sporządzenie spisu inwentarza wraz z oszacowaniem mienia spadkowego . . .	0,50% od wartości, a najmniej 50.—	
45	Obecność przy sporządzaniu spisu inwentarza spadkowego dokonywanego przez władze miejscowe .	0,25% od wartości, a najmniej 25.—	
46	Likwidacja spadku przez urząd konsularny lub przy jego współudziale	5% od wartości zrealizowanego spadku po odliczeniu wydatków rzeczywistych i opłat należnych za inne czynności wykonane w związku z likwidacją spadku, a przewidziane w taryfie niniejszej.	**Do poz. 46.** 1. Opłata według pozycji niniejszej obejmuje opłaty za czynności wymienione w poz. 42—45 i 48. 2. Jeżeli suma opłat łącznie z opłatami wymienionymi w innych pozycjach poza pozycjami 42—45 i 48 przekracza 20% wartości zrealizowanego spadku, urząd konsularny może obniżyć wymiar opłaty do łącznej wysokości 20%.
	VIII. Inkaso, przesyłki, doręczenia, depozyty.		
47	Wydobycie (inkasowanie) pieniędzy lub innych przed-		**Do poz. 47—48.** 1. Wolne jest od opłaty wydobycie (inkasowanie) i prze-

Pozycja	Przedmiot opłaty	Wysokość opłaty w złotych	Uwagi
	miotów wartościowych (akcyj, obligacyj, kosztowności itp.) w interesie osób prywatnych	2% od wartości	słanie sum pieniężnych, stanowiących zarobki lub oszczędności robotników, osadników i marynarzy, renty społeczne, emerytury i inne zaopatrzenia z funduszów publicznych, alimenty oraz należności osadników od przedsiębiorstw osadniczych.
48	Przesłanie za pośrednictwem urzędu konsularnego pieniędzy lub innych przedmiotów wartościowych (akcyj, obligacyj, kosztowności itp.) w interesie osób prywatnych	2% od wartości	2. Jeżeli wydobycie (inkasowanie) i przesłanie sumy lub przedmiotu wartościowego następuje przez ten sam urząd konsularny, pobiera się łączną opłatę w wysokości 3%.
49	Przesłanie za pośrednictwem urzędu konsularnego osobie prywatnej pisma lub innej zwykłej przesyłki pochodzącej od osoby prywatnej	10.—	**Do poz. 49.** Wolne są od opłaty konieczne przesyłki w interesie robotników, osadników i marynarzy.
50	Doręczenie odpowiedzi urzędu krajowego na podanie, wniesione do niego bezpośrednio przez stronę przebywającą za granicą . .	10.—	**Do poz. 50.** 1. Opłatę według pozycji niniejszej pobiera urząd konsularny tylko w przypadkach, gdy strona przebywająca za granicą od podania swego skierowanego bezpośrednio do urzędu krajowego lub od świadectwa przez taki urząd wydanego nie uiściła pełnej należnej opłaty łącznie z opłatą pocztową za odpowiedź, lub gdy szczególne przepisy wymagają zachowania drogi konsularnej. W tych przypadkach urząd konsularny pobiera opłatę w wysokości wskazanej mu przez urząd krajowy (art. 152 i 161 Ustawy z 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych — Dz. U. R. P. z 1935 r. nr 64, poz. 404), zwiększoną o zł 10.—. W przeciwnym razie urząd konsularny może pobrać od strony tylko rzeczywiste koszty doręczenia odpowiedzi urzędu krajowego. 2. Za doręczenie decyzji o pozbawieniu obywatelstwa polskiego nie pobiera się ani opłaty, ani zwrotu wydatków rzeczywistych. Odwołanie od tej decyzji podlega opłacie stosownie do poz. 1 taryfy niniejszej.

Pozycja	Przedmiot opłaty	Wysokość opłaty w złotych	Uwagi
51	Przyjęcie, przechowanie i wydanie depozytu. Za sporządzenie protokółu depozytowego wraz ze sprawdzeniem zawartości depozytu zamkniętego . .	15.—	**Do poz. 51.** 1. Opłata musi być pobrana z góry za określony lub przypuszczalny czas przechowania depozytu z wyjątkiem przypadku, gdy depozyt stanowi gotówka, z której opłata może być potrącona.
	Ponadto za przechowanie: a) dokumentu	zł 1.— miesięcznie, a najmniej zł 10.—	2. Okresy miesięczne liczy się od dnia przyjęcia depozytu. Każdy rozpoczęty miesiąc liczy się za cały.
	b) gotówki w monecie lub banknotach, kruszców szlachetnych i innych przedmiotów wartościowych (akcyj, obligacyj, kosztowności itp.) . .	1% od wartości miesięcznie, a najmniej 20.—	3. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, gdy odmowa przyjęcia depozytu mogłaby narazić stronę na poważne straty materialne, a opłata ustalona w pozycji niniejszej okazałaby się niewspółmierną w stosunku do wartości przedmiotu deponowanego, urząd konsularny może obniżyć opłatę do 50%.
	c) innego przedmiotu za 1 m^3 zajętej w całości lub w części przestrzeni	10.— miesięcznie, a najmniej 50.—	4. W przypadkach wymienionych pod 3 uwagi niniejszej robotnicy i osadnicy są zwolnieni z opłaty za sporządzenie protokółu depozytowego i opłacają za przechowanie 25% ustalonej stawki. Marynarze są w tych przypadkach całkowicie zwolnieni od opłat.

CZĘŚĆ II.

Opłaty dodatkowe za wykonywanie czynności poza lokalem urzędu.

Pozycja	Przedmiot opłaty	Wysokość opłaty w złotych	Uwagi
52	Za wykonywanie czynności poza lokalem, lecz w siedzibie urzędu konsularnego, o ile zachodzi potrzeba lub na żądanie strony, niezależnie od opłat przewidzianych w Części I. taryfy niniejszej, za każde rozpoczęte pół doby urzędowania:		**Do poz. 52 i 53.** 1. Poza tymi opłatami urząd konsularny pobiera jedynie zwrot kosztów przejazdu w wysokości przewidzianej w obowiązujących przepisach o podróżach służbowych, delegacjach i przesiedleniach poza granicami Państwa. 2. Przez pół doby rozumie się czas do 12 godzin łącznie. 3. Opłaty te mogą być obniżone do 25%, jeżeli do ich uiszczenia obowiązany jest robotnik, osadnik lub marynarz. 4. Opłaty te pobiera się również w przypadku przeprowadzenia dowodu poza lokalem urzędu w sprawach cywilnych i handlowych (poz. 38 taryfy niniejszej). W sprawach karnych nie pobiera się tych opłat, a pobiera się jedynie zwrot wydatków rzeczywistych w postaci kosztów przejazdu i diet urzędnika przeprowadzającego dowód.
	a) kierownika urzędu . .	60.—	
	b) innego urzędnika . . .	40.—	
	c) niższego funkcjonariusza	15.—	
53	Za wykonywanie czynności poza siedzibą urzędu konsularnego, o ile zachodzi potrzeba lub na żądanie strony, niezależnie od opłat przewidzianych w Części I taryfy niniejszej, za każde rozpoczęte pół doby urzędowania:		
	a) kierownika urzędu . .	90.—	
	b) innego urzędnika . . .	60.—	
	c) niższego funkcjonariusza	25.—	

E. III. 686/32/37.

40.

INSTRUKCJA DO ROZPORZĄDZENIA O OPŁATACH KONSULARNYCH.

Przy stosowaniu rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 6 września 1937 r. w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu i Opieki Społecznej o opłatach konsularnych (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 70, poz. 520) obowiązują następujące przepisy:

A. Do rozporządzenia.

Do § 2.

Zwolnienie od opłat za interwencje u władz miejscowych obowiązuje jedynie w przypadkach, gdy urząd konsularny stwierdzi, że władze te istotnie naruszyły uprawnienia obywatela polskiego, wynikające z ustawodawstwa miejscowego, obowiązujących umów międzynarodowych lub ogólnych zasad prawa międzynarodowego. W przypadkach, gdy interwencja, wszczęta na skutek prośby petenta, okaże się nieuzasadniona, zwłaszcza jeśli petent błędnie informował urząd o stanie faktycznym, stanowiącym podstawę interwencji, powinien on uiścić opłatę od podania oraz ewentualne opłaty z poz. 52—53 T. O. K.

Nie są wolne od opłaty czynności konsularne, przewidziane w taryfie, a potrzebne w związku z interwencją (np. wystawienie paszportu, wydobycie lub legalizacja dokumentów).

Zwolnienie od zwrotu wydatków rzeczywistych, spowodowanych interwencją, powinno nastąpić jedynie w przypadkach, gdy zachodzą okoliczności, uzasadniające zwolnienie od opłaty konsularnej, a interwencja wskazana jest w interesie publicznym, zwłaszcza jeśli ze względu na charakter sprawy wchodzi w rachubę prestiż Państwa. W przypadkach zaś, gdy sprawa wymagająca interwencji nie ma znaczenia zasadniczego i nie wykracza poza ramy zwykłego incydentu, urząd konsularny może zażądać zwrotu wydatków rzeczywistych w całości lub częściowo.

Do § 3 lit. d).

Jako stowarzyszenia wyższej użyteczności publicznej zostały dotychczas uznane: Związek Straży Pożarnych Rzeczypospolitej, Liga Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej, Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych, Polski Biały Krzyż, Towarzystwo Przyjaciół Młodzieży Akademickiej, Związek Harcerstwa Polskiego, Instytut Józefa Piłsudskiego poświęcony badaniu najnowszej historii Polski, Polski Czerwony Krzyż.

Do § 5.

Wyliczenie w § 5 (2) wydatków rzeczywistych jest przykładowe. Poza wymienionymi wydatkami należą do nich również koszta podróży urzędnika konsularnego w przypadkach, gdy strona stosownie do instrukcji niniejszej

do § 2 zwolniona jest od opłat konsularnych, przewidzianych w poz. 52—53, opłaty za książeczki paszportowe i inne druki, za które wprowadzono specjalne opłaty itp.

Zwolnienie strony od opłaty konsularnej nie obejmuje zwolnienia od zwrotu wydatków rzeczywistych. Osoby wymienione w § 3 rozporządzenia są zatem zasadniczo obowiązane do ich zwrotu i mogą być zwolnione najwyżej od zwrotu wydatków, przewidzianych w punkcie § 5 (2) lit. b).

Również przyznanie stronie przez urząd konsularny prawa ubogich stosownie do § 11(1) nie zwalnia jej od obowiązku zwrotu wydatków rzeczywistych, a może zasadniczo dotyczyć jedynie drobnych wydatków za opłaty pocztowe itp. Zwolnienie od większych wydatków rzeczywistych może we wszystkich przypadkach nastąpić jedynie w ramach § 10 (2).

Do § 10 (1).

W myśl drugiego zdania tego ustępu zwolnione są od opłat w szczególności zaświadczenia i legalizacja zaświadczeń dla uzyskania paszportu emigracyjnego, zaświadczenia dla otrzymania w kraju zasiłków dla bezrobotnych, wszelkie czynności mające za przedmiot obronę robotnika przed sądami pracy lub władzami i instytucjami ubezpieczeniowymi, oraz przed sądami cywilnymi, o ile spór wynikł z umowy o pracę.

Zaświadczenia i legalizacja zaświadczeń w sprawach alimentacyjnych mogą być zwolnione na podstawie § 11 (1).

Do § 10 (2).

Urzędom dyplomatycznym nie przysługuje w charakterze urzędu zwierzchniego prawo udzielania zniżek lub zwolnień od opłat konsularnych. Zalecanie wykonania podległym urzędom konsularnym pewnej czynności (n.p. wizowanie paszportu) na warunkach ulgowych mogą obejmować tylko przypadki, w których rozporządzenie lub taryfa przewidują przyznanie ulgi.

Do § 11.

Sam fakt posiadania świadectwa ubóstwa nie uprawnia jeszcze strony do uzyskania danej czynności bezpłatnie lub na warunkach ulgowych. Przed przyznaniem stronie prawa ubogich urząd konsularny winien zbadać i ocenić:

a) czy dana czynność jest dla strony konieczna (np. wydobycie lub legalizacja metryki lub innego dokumentu bezwzględnie potrzebnego dla konkretnej, realnej sprawy, poszukiwanie żywiciela, pomoc w uzyskaniu alimentów). Nie mogą być uważane za czynności konieczne poszukiwanie bliżej nieokreślonych spadków lub przeprowadzenie innych wywiadów, czynności, zmierzające do realizacji nieistotnych lub urojonych pretensji itp.;

b) czy stan majątkowy strony istotnie nie pozwala jej na uiszczenie co najmniej częściowo przewidzianej opłaty.

Osoby przebywające w Polsce powinny dla udowodnienia swego stanu majątkowego nadesłać urzędowi konsularnemu świadectwo ubóstwa wystawione przez właściwą władzę polską.

Rodzaj dowodu, jaki osoby stale zamieszkałe zagranicą, powinny w tym celu przedstawić urzędowi konsularnemu, powinien być ustalony przez urząd dyplomatyczny jednolicie dla całego obszaru danego państwa zależnie od warunków lokalnych (świadectwo o stanie majątkowym, zaświadczenie urzędu podatkowego, dokument, stwierdzający fakt pozostawania bez pracy lub pobierania zasiłków z funduszów publicznych itp.). Wykaz tych dokumentów powinien być wywieszony w każdym urzędzie konsularnym na tablicy

obwieszczeń urzędowych. Świadectwa o stanie majątkowym (świadectwa ubóstwa), wystawione przez obce władze oraz zaświadczenia i polecenia związków lub stowarzyszeń nie stanowią jako takie dostatecznego dowodu ubóstwa i mogą być brane pod uwagę jedynie łącznie z innymi dowodami.

Zniżki i zwolnienia od opłat z powodu ubóstwa powinny być stosowane zasadniczo tylko do obywateli polskich, a do obywateli obcych jedynie w przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie i w granicach wzajemności w stosunkach z państwem, którego dana osoba jest obywatelem. W szczególności nie powinno mieć zasadniczo miejsca zwolnienie cudzoziemca od opłaty wizowej lub udzielenie mu zniżki od tej opłaty.

Do § 12.

Kredytowanie opłat i zwrotu wydatków rzeczywistych może mieć miejsce wyłącznie w stosunku do obywateli polskich, przebywających w chwili zaciągnięcia zobowiązania zagranicą i powinno być ograniczone do zupełnie wyjątkowych przypadków, gdy strona udowodni, że nie ma istotnie na razie możności uiszczenia należności i nie zachodzą żadne wątpliwości, że uiści ona należność w ustalonym terminie (patrz np. uwagę 2 do poz. 2 i 3 taryfy) a niewykonanie czynności naraziłoby stronę na niepowetowaną szkodę.

Opłaty ulgowe, wymierzone na podstawie § 11, nie mogą być w żadnym przypadku kredytowane.

Terminy spłaty należności powinny być możliwie krótkie, a ewentualne raty, na które rozłożono spłatę, odpowiadać realnej sile płatniczej strony.

Dla ewidencji i kontroli kredytowanych należności skarbowych urząd konsularny prowadzi Księgę Kontroli Należności Skarbowych. Wypis z księgi tej za dany miesiąc urząd konsularny przesyła wraz z wykazem należności, które w ciągu miesiąca zostały bądź uiszczone lub umorzone bądź skreślone na skutek wysłania wniosku egzekucyjnego, stosownie do instrukcji niniejszej do § 15, równocześnie z miesięcznym sprawozdaniem rachunkowym do MSZ. (A. II. K. Z.).

Zobowiązany powracając do kraju, otrzymuje od urzędu konsularnego odpowiednią ilość blankietów nadawczych do P. K. O., wypełnionych według wzoru nr 1, pouczając go równocześnie o konieczności uiszczenia należności w ustalonych terminach i bezzwłocznego przesyłania urzędowi konsularnemu odcinka blankietów (potwierdzenia dla wpłacającego) w celu skreślenia zobowiązania, a to dla uniknięcia postępowania egzekucyjnego. W razie niedotrzymania przez zobowiązanego terminu płatności, urząd konsularny powoduje postępowanie egzekucyjne stosownie do instrukcji niniejszej do § 15 rozporządzenia.

Dłużnika przebywającego za granicą, a nieposiadającego majątku w Polsce, należy — w razie niedotrzymania terminu płatności — wezwać pisemnie do uregulowania należności. Jeżeli po dwukrotnym wezwaniu w odstępach miesięcznych zobowiązanie nie zostanie uregulowane, należy zaniechać dochodzenia należności i skreślić ją z ewidencji, powiadamiając o tym MSZ. (A. II. K. Z.). Skreślenie należności z ewidencji nie stanowi umorzenia zobowiązania. W razie zgłoszenia się zobowiązanego do urzędu, w którym należność powstała, lub do innego urzędu konsularnego, który dowie się o nieuregulowaniu należności, należność powinna być ściągnięta z równoczesnym powiadomieniem o tym MSZ. (A. II. K. Z.). W przypadkach, gdy zobowiązany posiada majątek w Polsce, należy traktować go na równi z zobowiązanym, przebywa-

jącym w Polsce i spowodować przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne stosownie do instrukcji niniejszej do § 15.

Dla ułatwienia postępowania egzekucyjnego należy w każdym przypadku kredytowania należności odnotować w akcie, czy i w jakiej postaci i wysokości strona posiada majątek lub źródło dochodów w Polsce.

Do § 14.

do (1). Ponieważ od wymiaru opłaty i wydatków rzeczywistych przysługuje stronie odwołanie (§ 19) i prawo skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, urząd konsularny obowiązany jest w przypadkach spornych, gdy strona twierdzi, że opłata lub zwrot wydatków rzeczywistych zostały jej wymierzone niewłaściwie, wydać swą decyzję na piśmie również w przypadkach, gdy strona zgłasza się osobiście w urzędzie. Wystarczy w tym przypadku wręczenie stronie odpowiednio wypełnionego i podpisanego formularza z wezwaniem do uiszczenia wymierzonej opłaty i zwrotu wydatków rzeczywistych.

do (2) Otrzymawszy podanie bez opłaty należnej za załatwienie sprawy, urząd konsularny wzywa stronę do uiszczenia należności. Jeśli łączna suma opłaty konsularnej i wydatków rzeczywistych nie da się z góry ustalić należy żądać odpowiedniej zaliczki.

Jeśli urząd konsularny może wykonać żądaną czynność we własnym zakresie bez współudziału władz miejscowych lub krajowych (np. wystawienie paszportu lub wizy, legalizacja konsularna bez uprzedniej legalizacji innych władz, uwierzytelnienie podpisu) uskutecznia on ją dopiero po wpłaceniu przez stronę należności. Jeżeli do wykonania czynności potrzebne jest współdziałanie innej władzy (np. wydobycie dokumentu lub poszukiwanie osób) urząd konsularny zwraca się — równocześnie z wezwaniem strony do uiszczenia należności — do właściwej władzy o dokonanie odnośnej czynności. O ile strona następnie nie uiści należności obowiązuje § 17 (2) rozporządzenia.

Stronie, przebywającej w kraju, urząd konsularny przesyła, zawiadamiając ją o wysokości należnej opłaty, blankiet nadawczy do P. K. O., wypełniony według załączonego wzoru nr 1, z jednoczesnym pouczeniem, że właściwy odcinek (potwierdzenie dla wpłacającego) należy przesłać urzędowi konsularnemu jako dowód uskutecznionej wpłaty. Uiszczenia należności w znaczkach stemplowych należy żądać tylko w tych przypadkach, gdy należność obejmuje jedynie opłatę konsularną bez zwrotu wydatków rzeczywistych. Obliczenie należności płatnej w znaczkach stemplowych powinno przy tym nastąpić w ten sposób, ażeby cena znaczka łącznie z dodatkiem 10% odpowiadała wysokości opłaty konsularnej.

Sposób wpłacania gotówki przez strony przebywające zagranicą nie zgłaszające się osobiście pozostawiony jest praktyce stosowanej przez urzędy konsularne.

Przesyłanie stronie załatwienia za zaliczeniem pocztowym jest w zasadzie niedopuszczalne i może mieć miejsce jedynie w stosunku do osób przebywających zagranicą gdy:

a) z podania wynika, że sprawa nie cierpi nawet zwłoki 2—3 dni dla uprzedniego uiszczenia należności (np. przy wizach w przypadkach nagłej i nieprzewidzianej konieczności wyjazdu),

b) petent wyraźnie zażąda przesłania mu załatwienia (np. zawizowanego paszportu) za zaliczeniem,

c) osoba petenta daje zupełną rękojmię, że przesyłka zostanie wykupiona.

W tych wyjątkowych przypadkach kwoty pobierane za zaliczeniem pocztowym, powinny być traktowane jako należności kredytowane stosownie do instrukcji niniejszej do § 12.

W przypadkach nieodzownego przesłania załatwienia do właściwej władzy administracji ogólnej przed uiszczeniem należności (§ 14 (2), urząd konsularny załącza do pisma swego według wzoru nr 2 blankiet nadawczy do P. K. O., wypełniony według wzorú nr 1, oraz blankiet dla powiadomienia Ministerstwa Spraw Zagranicznych, wypełniony według załączonego wzoru nr 3. Pismo według wzoru Nr 2 pisze się przez kalkę w dwuch egzemplarzach. Drugi egzemplarz wysyła do MSZ (A. II. R. C.), posługując się odwrotną stroną tegoż formularza (wzór nr 4), dołączając formularze potrzebne dla wszczęcia przez Ministerstwo postępowania egzekucyjnego w przypadku, gdy zobowiązany nie uiści należności (patrz instrukcję niniejszą do § 15). Należności z tytułu załatwienia, przesłanego w takich przypadkach urzędom administracji ogólnej, nie wnosi się do Księgi Kontroli Należności Skarbowych.

Do § 15.

Jeśli strona nie uiści kredytowanej należności w ustalonym terminie a należność podlega w myśl niniejszych przepisów do § 12 przymusowemu ściągnięciu, urząd konsularny przesyła do Ministerstwa Spraw Zagranicznych (A. II. R. C.) przy piśmie według załączonego wzoru nr 5 następujące formularze, wypełnione według wzorów nr 1 i nr 6 (wraz z wkładką dla zobowiązanego), dołączonych do Instrukcji z 15 czerwca 1937 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Monitor Polski z 1937 r. nr 143, poz. 238):

a) upomnienie,

b) wniosek i zarządzenie egzekucyjne w 2 egzemplarzach,

c) zarządzenie egzekucyjne w 2 egzemplarzach.

Urząd konsularny wypełnia przy tym we wszystkich formularzach rubryki: ,,nazwisko i imię zobowiązanego'', ,,miejsce zamieszkania'' i ,,suma należności'' (dwie rubryki), w rubryce ,,rodzaj należności i podstawa prawna'' rząd konsularny wpisuje swą nazwę, rodzaj dokonanej czynności i odnośną pozycję T. O. K., w rubryce ,,rok lub okres'' — okres budżetowy, na który przypadła płatność należności. Pozostałe rubryki wypełnia Ministerstwo Spraw Zagranicznych, które będąc wierzycielem głównym występującym z wnioskami o egzekucję załatwia wszystkie sprawy związane z doręczeniem zobowiązanemu upomnienia, przesłaniem wniosku egzekucyjnego do właściwego urzędu skarbowego oraz prowadzeniem ewidencji wysyłanych tytułów wykonawczych. Z chwilą wystąpienia do Ministerstwa Spraw Zagranicznych z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego urząd konsularny skreśla należność w Księdze Kontroli Należności Skarbowych, która przechodzi do ewidencji należności skarbowych, prowadzonej przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

B. Do Taryfy Opłat Konsularnych.

Do poz. 1.

Wolne są od opłaty również podania zawierające skargi lub zażalenia na polskie urzędy lub polskich urzędników publicznych.

Jeśli załatwienie sprawy wymaga dwóch lub więcej samodzielnych czynności przewidzianych w T. O. K. (np. wydobycie i legalizacja dokumentu) pobiera się opłaty za każdą z tych czynności.

Do poz. 2 i 3.

Przedłużenie ważności paszportu wystawionego przez władze krajowe podlega zgodnie z art. 15 ustawy z 14 lipca 1936 r. o paszportach (Dz. U. R. P. nr 56 poz. 404) opłatom normalnym przewidzianym w § 7 łącznie z § 13 (2) rozporządzenia z 12 sierpnia 1936 r. (Dz. U. R. P. nr 63, poz. 461).

Zwolnienie od tych opłat albo ich obniżenie przez urząd konsularny może nastąpić tylko wówczas, gdy paszport był wystawiony w kraju bezpłatnie lub za opłatą zniżoną na mocy art. 13 ustawy o paszportach. Zastosowanie ulg w przypadkach wystawienia paszportu na mocy art. 14 (1) pkt. 2, 3 i 5 ustawy o paszportach może — zgodnie z art. 14 (2) ustawy o paszportach oraz § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 1 czerwca 1937 r. (Dz. U. R. P. nr 42, poz. 334) — nastąpić jedynie na podstawie decyzji wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, a w przypadkach art. 14 (1) pkt. 4 na podstawie decyzji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Paszporty wystawione za opłatą ulgową do państw, z którymi zawarte zostały umowy w sprawie ułatwień paszportowych (art. 14 (1) pkt. 1 ustawy o paszportach), mogą być za tą samą opłatą przedłużone jedynie w przypadku przedłożenia przez stronę dodatkowej akredytywy i na okres odpowiadający umownie ustalonej wysokości tejże akredytywy.

Odpowiednią opłatę za przedłużenie paszportu wystawionego w kraju pobiera się niezależnie od powodu, dla którego powrót do kraju nie może nastąpić w terminie ważności paszportu.

Do poz. 4.

Obywateli państw i kategorie cudzoziemców, w stosunku do których ustalone zostały odmienne opłaty wizowe lub zwolnienie z tych opłat na podstawie §§ 9 i 10 rozporządzenia, podawane są w obwieszczeniach Ministra Spraw Zagranicznych. Za innego rodzaju wizy, aniżeli w obwieszczeniach wymienione, obywatele danego państwa opłacają, o ile wydanie takiej wizy jest dopuszczalne normalne stawki przewidziane w poz. 4.

Do bezpaństwowców stosuje się opłaty wizowe, które obowiązują dla obywateli państwa, które wystawiło bezpaństwowcowi dokument podróży.

Bezpłatne wizy do uzdrowisk polskich mogą być wydane tylko wówczas, jeśli cudzoziemiec udowodni, że udaje się do danego uzdrowiska (np. biletem kolejowym do danego uzdrowiska ewent. tryptykiem samochodowym lub samolotowym itp.) i nie zachodzi podejrzenie, że udaje się on do Polski w rzeczywistości w innych celach (np. handlowych lub rodzinnych), a podany przez niego cel podróży jest tylko pretekstem dla uzyskania bezpłatnej wizy.

Zwolnienie od opłat wizowych nie obejmuje zasadniczo zwolnienia od zwrotu wydatków rzeczywistych, których pobranie pozostawione jest uznaniu urzędu konsularnego.

Do poz. 8.

W szczególności pobiera się za wystawienie:

1) świadectwa zdolności do zawarcia małżeństwa zł 10, od robotników i osadników zł 2,50;

2) zaświadczenia na przywóz do Polski broni myśliwskiej zł 20,—, przy czym zaświadczenie za tą opłatą może przy wyjeździe na polowania w Polsce obejmować do 4 strzelb (sztucerów) przeznaczonych do własnego użytku osoby, na którą opiewa zaświadczenie; za zaświadczenia na przywóz innego rodzaju broni lub na przewóz broni przez

obszar Polski zł 20,— od każdej pojedyńczej broni; zaświadczenie na przywóz do Polski broni przez osoby biorące udział w oficjalnych zawodach strzeleckich lub szermierczych jest wolne od opłaty;

3) zaświadczenia na przylot do Polski lub przelot przez obszar Polski obcego statku powietrznego zł 20,—;

4) zaświadczenia potrzebnego do uzyskania pozwolenia na przekazanie pieniędzy z Polski, o ile pozwolenie dotyczy:
   a) jednorazowego przekazu pieniędzy . . . . zł 10,—
   b) wielokrotnego przekazywania pieniędzy . . . . zł 20,—

   Osoby przebywające zagranicą w celach naukowych opłacają w obu przypadkach zł 2,—;

5) zaświadczenia spisu mienia przesiedleńczego zł 20,—, od reemigrantów zł 5,—;

6) zaświadczenia spisu rzeczy przesyłanych w darze zł 12,—.

Do poz. 16—29.

Ze zwolnienia od opłat wymienionych w tych pozycjach korzystają następujące przedsiębiorstwa żeglugi morskiej-

1) Żegluga Polska S. A. do 31.XII. 1946 r.,
2) Polsko-Brytyjskie Towarzystwo Okrętowe S. A. do 28.XII. 1943 r.,
3) Gdynia—Ameryka, Linie Żeglugowe S. A. do 23.IV. 1945 r.,
4) Polsko-Skandynawskie Towarzystwo Transportowe S. A. do 5.II. 1943 r.

Do poz. 38.

Z wyjątkiem przypadków niecierpiących zwłoki przeprowadzenie dowodu w sprawach cywilnych i karnych może nastąpić dopiero po uprzednim wpłaceniu przez sąd wzywający, w oparciu o art. 258 K. P. C., kwoty wystarczającej:

a) w sprawach cywilnych na pokrycie opłat konsularnych za przeprowadzenie dowodu z poz. 38 i ewentualnie poz. 52—53 oraz kosztów rzeczywistych;
b) w sprawach karnych na pokrycie kosztów rzeczywistych.

W przypadkach przeprowadzenia dowodu w sprawach karnych, do wydatków rzeczywistych zalicza się przede wszystkim koszta podróży urzędnika przeprowadzającego dowód, w wysokości ustalonej obowiązującymi przepisami o podróżach służbowych, delegacjach i przesiedleniach poza granicami Państwa.

Do poz. 50.

Droga konsularna obowiązuje obywateli polskich przebywających poza granicami Polski we wszystkich sprawach paszportowych i sprawach, dotyczących obywatelstwa, nie obowiązuje ona natomiast w sprawach wydobywania dokumentów z kraju oraz legalizacji dokumentów przez władze krajowe.

Do poz. 51.

Sumy i przedmioty spadkowe, wydobyte przez urząd konsularny, które z jakichkolwiek przyczyn nie mogą być natychmiast przekazane osobom uprawnionym lub właściwej władzy krajowej, nie stanowią depozytu. Stają się one depozytem jedynie wówczas, jeśli osoba uprawniona wystąpi z formalnym

wnioskiem o przyjęcie odnośnej sumy lub przedmiotów do depozytu i urząd konsularny sporządzi protokół depozytowy.

Do poz. 52.

Pojęcie lokalu urzędu konsularnego obejmuje również teren przyległy do gmachu, w którym mieści się lokal urzędu.

Niniejsza Instrukcja wchodzi w życie łącznie z rozporządzeniem Ministerstwa Spraw Zagranicznych z dnia 6 września 1937 r. o opłatach konsularnych. Jednocześnie tracą moc obowiązującą instrukcja wykonawcza do rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 18 kwietnia 1934 r. w sprawie T. O. K., opublikowana w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych z dnia 1 lipca 1936 r. Nr 7, oraz wszelkie inne zarządzenia w zakresie stosowania rozporządzenia Miinstra Spraw Zagranicznych z dnia 18 kwietnia 1934 r. w sprawie taryfy opłat konsularnych.

41.

E. III. 686/32.

OBWIESZCZENIE

w sprawie opłat wizowych pobieranych od obywateli niektórych państw i niektórych kategorii cudzoziemców.

Na zasadzie § 9 (1) rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 6 września 1937 r. o opłatach konsularnych (Dz. U. R. P. nr 70, poz. 520) obywatele następujących państw zwolnieni są od opłat przewidzianych w poz. 4 Taryfy Opłat Konsularnych za poniżej wyszczególnione rodzaje wiz:

Austria:

Studenci udający się na studia w zakładach naukowych w Polsce — jednorazowe wizy pobytowe, ważne na czas roku akademickiego, kursów lub praktyk.

Czechosłowacja:

Urzędnicy etatowi, wojskowi łącznie z żandarmerią, w służbie czynnej i emerytowani, wykazujący się legitymacją służbową lub wojskową, pracownicy kontraktowi, zatrudnieni w czeskosłowackich urzędach zagranicznych na terytorium Państwa Polskiego wraz z rodzinami, oraz inni obywatele czeskosłowaccy, posiadający polecenie czeskosłowackiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych — jednorazowe lub wielokrotne wizy przejazdowe lub pobytowe; członkowie wycieczek złożonych co najmniej z 10 obywateli czeskosłowackich, posiadający paszporty indywidualne lub paszport zbiorowy — jednorazowe wizy przejazdowe powrotne lub pobytowe z prawem pobytu do 1 miesiąca.

Turcja:

Urzędnicy etatowi, wojskowi i studenci, wykazujący się legitymacją urzędniczą, wojskową lub studencką — jednorazowe wizy pobytowe.

Na zasadzie § 9 (2) rozporządzenia obowiązują w stosunku do obywateli niżej wymienionych państw następujące odchylenia od opłat, przewidzianych w poz. 4 Taryfy Opłat Konsularnych:

Argentyna:

Jednorazowa wiza pobytowa i przejazdowa tam i z powrotem zł 45,—; wiz wielokrotnych nie wystawia się.

Bułgaria:

Wielokrotna wiza pobytowa z prawem pobytu do 3 miesięcy zł 66,—; jednorazowa wiza przejazdowa zł 6,50; jednorazowa wiza przejazdowa tam i z powrotem zł 13,—; wielokrotnych wiz przejazdowych nie wystawia się.

Estonia:

Wielokrotna wiza pobytowa zł 50,—.

Finlandia:

Wielokrotna wiza pobytowa zł 50,—.

Litwa:

Wysokość opłaty wizowej ustala każdorazowo Ministerstwo Spraw Zagranicznych przy udzielaniu zezwolenia na wjazd.

Niemcy:

Jednorazowe wizy pobytowe wystawia się z prawem pobytu do 6 tygodni, wielokrotne wizy pobytowe z ważnością do 3 miesięcy.

Norwegia:

Jednorazowa wiza przejazdowa zł 10,—, tam i z powrotem zł 20,—; wielokrotnych wiz przejazdowych nie wystawia się.

Portugalia:

Jednorazowe wizy pobytowe zł 32,—; wielokrotnych wiz pobytowych i przejazdowych nie wystawia się.

Turcja:

Jednorazowa wiza przejazdowa zł 10,—; wiz przejazdowych tam i z powrotem oraz wielokrotnych wiz przejazdowych i pobytowych nie wystawia się.

Związek Socjalistycznych Republik Rad:

Jednorazowa wiza pobytowa zł 100,—; jednorazowa wiza przejazdowa zł 50,—; wiz przejazdowych tam i z powrotem i wielokrotnych wiz pobytowych i przejazdowych nie wystawia się.

Na zasadzie § 10 (1) zwolnieni są od opłat za jednorazowe wizy pobytowe terminowe:

1) cudzoziemcy udający się do Polski na Targi Wschodnie, Targi Północne, Targi Poznańskie oraz na inne targi i wystawy ogólno-krajowe lub międzynarodowe, podane przez MSZ do wiadomości urzędów konsularnych, o ile wykażą się kartą wstępu lub uczestnictwa i biletem kolejowym do miejsca targów lub wystawy, — na czas trwania targu lub wystawy;

2) cudzoziemcy udający się do Polski na zjazdy i kongresy, podane przez MSZ do wiadomości urzędów konsularnych, o ile wykażą się imiennym zaproszeniem komitetu organizacyjnego lub kartą uczestnictwa—na czas o 2 tygodnie dłuższy od czasu trwania zjazdu lub kongresu;
3) cudzoziemcy udający się do Polski w charakterze uczestników międzynarodowych konkursów artystycznych, podanych przez MSZ do wiadomości urzędów konsularnych, o ile wykażą się pismem komitetu organizacyjnego, stwierdzającym udział w konkursie—na czas o 2 tygodnie dłuższy od czasu trwania konkursu.
4) cudzoziemcy udający się do Polski w charakterze uczestników międzynarodowych lub międzypaństwowych zawodów sportowych (zawodnicy, sędziowie, reprezentanci zainteresowanych klubów lub związków sportowych wraz z personelem pomocniczym), wykazujący się zaproszeniem imiennym lub zbiorowym pod adresem klubu lub związku oraz legitymacją, pod warunkiem, że państwo którego są obywatelami lub na terenie którego istnieje klub lub związek, udziela obywatelom polskim w analogicznych przypadkach również wiz bezpłatnych — na czas o 2 tygodnie dłuższy od czasu trwania konkursów lub zawodów;
5) konwojenci (pielęgniarze) odstawiający obywateli polskich w postępowaniu deportacyjnym lub repatriacyjnym do granicy polskiej — na czas do 3 dni;
6) studenci, członkowie Confédération Internationale des Etudiants wykazujący się legitymacją tego związku—na czas trwania kursów, praktyk lub roku akademickiego;
7) dziennikarze wykazujący się legitymacją prasową, na czas przewidzianej pracy dziennikarskiej w Polsce, najwyżej zaś do 3 miesięcy, o ile państwo którego są obywatelami udziela bezpłatnych wiz dziennikarzom polskim.

Na zasadzie § 10 (1) urzędy konsularne otrzymują prawo zwolnienia od opłat za wizę z ważnością do 6 tygodni cudzoziemców udających się do Polski w celach leczniczych lub wypoczynkowych do jednego z następujących uzdrowisk:

a) W ciągu całego roku:

Krynica, Rabka, Ustroń, Wisła, Worochta, Zakopane, Zwardoń, Żegiestów-Zdrój;

b) W czasie od 15 maja do 31 października:

Ciechocinek, Druskieniki, Goczałkowice-Zdrój, Inowrocław, Iwonicz, Jaremcze, Jastrzębie-Zdrój, Morszyn, Rymanów, Szczawnica, Truskawiec, Zaleszczyki.

Wzór nr 1.

POTWIERDZENIE DLA WPŁACAJĄCEGO

na wpłatę zł ...*13*... gr ...*50*...

słownie **złotych** ...*trzynaście*...

gr ...*50*...

na **konto czekowe** w Pocztowej Kasie Oszczędności

Nr ...*30400*...

Właściciel konta: *Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu w Warszawie*

POBRANO OPŁATĘ

ZŁ....... GR........

Stempel dzienny

Podpis urzędnika:

DOWÓD WPŁATY (DLA ODBIORCY)

Wpłatę zł ...*13*... gr ...*50*...

uskutecznił (a) ...*Józef Kruk*...

dokładny adres: *Warszawa*
ul. Nowogrodzka 14

na konto czekowe w P.K.O. Nr ...*30400*...

Właściciel konta: *Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu w Warszawie*

Numer i brzmienie konta pisać uważnie.

Stempel dzienny

DOWÓD WPISU (DLA P. K. O.)

Wpłatę zł ...*13*... gr ...*50*...

słownie **złotych** ...*trzynaście*...

gr ...*50*...

uskutecznił(a) ...*Józef Kruk*...

dokładny adres: *Warszawa*
ul. Nowogrodzka 14

na konto czekowe w P.K.O. Nr ...*30400*...

Właściciel kouta: *Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu w Warszawie*

Numer i brzmienie konta pisać uważnie.

Stempel dzienny

Celem dokonania wpłaty blankietem nadawczym winien wpłacający wszystkie trzy części blankietu odpowiednio wypełnić atramentem, drukiem lub pismem maszynowem i oddać wraz z nadawaną gotówką w Urzędzie Pocztowym lub w Kasie P. K. O.

Kwotę cyframi na dowodzie wpłaty należy umieszczać wyraźnie i czytelnie, a miejsce wolne po wpisaniu kwoty przekreślić poziomą linią. Również na potwierdzeniu dla wpłacającego i dowodzie wpisu należy miejsce wolne po wypisaniu kwoty słowami przekreślić poziomą linią.

Blankietów nadawczych z poprawkami lub przekreśleniami przyjmować nie wolno. Również nie przyjmuje się blankietów nadawczych wypełnionych niewyraźnie lub podartych.

Na odwrotnej stronie dowodu wpłaty można umieszczać krótkie zapiski, które są wolne od opłaty pocztowej, o ile wskazują tylko; imię, nazwisko, miejsce zamieszkania wpłacającego, datę wpłaty, sposób zapisania w księgi, cel i tytuł wpłaty.

Za wszelką inną korespondencj7 na odwrotnej stronie musi być uiszczona opłata pocztowa.

Miejsce na korespondencję do właściciela konta za naklejeniem znaczka pocztowego w wysokości opłaty karty pocztowej.

Zarachować na budżet dochodów Ministerstwa Spraw Zagranicznych

Dz. III § 10 Zł 10.–

Dz. III § 8 Zł 3.50

na mocy zarządzenia

Konsulatu R. P. w Wiedniu

Nr 35262/2

z dnia 1.XI.3197

P. K. O. nie odpowiada za treść korespondencji, pochodzącej od osób trzecich.

OPŁATY

pobierane przy uskutecznianiu wpłat na k-ta czekowe PKO.

	zł	gr
Od wpłat . . . . do zł 50.—	—	10
„ powyżej zł 50.— „ „ 100.—	—	20
„ „ „ 100.— „ „ 250.—	—	30
„ „ „ 250.— „ „ 500.—	—	40
„ „ „ 500.— „ „ 750.—	—	60
„ „ „ 750.— „ „ 1000.—	—	80
„ „ „ 1000.— „ „ 5000.—	1	50
„ „ „ 5000.—	2	50

Konsulat R. P. w Wiedniu

Stempel z nazwą urzędu

Nr 35262/2

Opłata konsularna

z poz. 2 *T. O. K.* *Zł* 10.–

zwrot wydatków rzeczywistych *Zł* 3.50

Zł 13.50

Wzór nr 2.

Konsulat R. P. w Wiedniu
Stempel z nazwą urzędu

Wiedeń, dnia *1 listopada* 19*37* r.

Nr *35262/2*

W sprawie doręczenia

Załączników: *2*

oraz blankiet na powiadomienie M. S. Z.

Starostwo Grodzkie

Śródmiejsko-Warszawskie

w *Warszawie*

Powołując się na § 14 (2) rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z 6 września 1937 r. o opłatach konsularnych (Dz. U. R. P. nr 70, poz. 520) Urząd tutejszy przesyła w załączeniu, *metrykę urodzenia Janiny Kruk*

z prośbą o doręczenie p. *Józefowi Kruk*

zamieszkałemu(ej) w *Warszawie przy ul. Nowogrodzkiej 14*

w związku z jego(ej) podaniem z dnia *1 lipca* 19*37* r. po uprzednim wpłaceniu przez niego(nią) za pomocą załączonego blankietu nadawczego sumy zł. *13.50* (słownie złotych *trzynaście* ——— gr *50*) tytułem opłaty konsularnej i zwrotu wydatków rzeczywistych.

Urząd tutejszy prosi o zawiadomienie Ministerstwa Spraw Zagranicznych (A. II. R. C.) za pomocą załączonego blankietu o uregulowaniu należności lub o odmowie jej uiszczenia.

W razie stwierdzenia niemożności uiszczenia należności ze względu na ubóstwo strony, Urząd tutejszy prosi o załączenie do odnośnego zawiadomienia **świadectwa ubóstwa** dla wymienionego(ej).

Wzór nr 3.

.... dnia,........................ 19...... r.
Stempel z nazwą urzędu administracji ogólnej

Nr.......................

W sprawie należności..........

załącznik.......................

D o
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
A. II. R. C.

Powołując się na pismo .... *Konsulatu R. P. w Wiedniu* ....
z dnia ...... *1.XI* ...... 19 *37* r. nr ...... *35262/2* ...... Urząd tutejszy zawiadamia, że ...... *Józef Kruk* ......
zamieszkały(a) w ...... *w Warszawie przy ul. Nowogrodzkiej 14* ......
uiścił(a) w dniu .... 19...... r. należność w sumie zł ...... *13.50* ......

odmówił(a) uiszczenia należności z powodu ....
....
....

Urząd tutejszy załącza świadectwo ubóstwa dla wymienionego(ej)*).

*) Niepotrzebne skreślić.

Wzór nr 4.

...... *Konsulat R. P. w Wiedniu* .... *Wiedeń* ......, dnia ...... *1 listopada* ...... 19 *37* r.
Stempel z nazwą urzędu

Nr ...... *35262/2* ......

w sprawie ...... *Józefa Kruk* ......

Załączników: ... *5* ...

D o
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
A. II. R. C.

Urząd tutejszy przesyła drugostronne do wiadomości dla ewentualnego wszczęcia postępowania egzekucyjnego w razie nie uiszczenia należności przez zobowiązanego(ą).

Urząd tutejszy załącza następujące wypełnione formularze:
a) upomnienie w 1 egzemplarzu,
b) wniosek i zarządzenie egzekucyjne w 2 egzemplarzach,
c) zarządzenie egzekucyjne w 2 egzemplarzach.

Niniejsza należność nie została wniesiona do Księgi Kontroli Należności Skarbowych.

Wzór nr 5.

Konsulat R. P. w Wiedniu
Stempel z nazwą urzędu

Wiedeń, dnia *1 listopada* 19*37* r.

Nr *35263/2*

w sprawie zobowiązanego

Józefa Kruka

załączników *5*

D o

MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH

A. II. R. C.

Urząd tutejszy przesyła przy niniejszym do dalszego urzędowania:

a) upomnienie w 1 egzemplarzu,

b) wniosek i zarządzenie egzekucyjne w 2 egzemplarzach,

c) zarządzenie egzekucyjne w 2 egzemplarzach,

nadmieniając, że zobowiązany(a) *Józef Kruk* zamieszkały(a) w *Warszawie* powiat *–* przy ul. *Nowogrodzkiej 14* mimo zobowiązania swego z dnia *1 lipca* 19*37* r. nie uiścił(a) dotychczas należności płatnej dnia *1 października* 19*37* r. za przedłużenie paszportu. Należność ta składa się z:

opłaty konsularnej z poz. *2* T.O.K. zł *10.–*
zwrotu wydatków rzeczywistych ,, *3.50*
ogółem zł *13.50*

Zobowiązany(a) posiada, według własnego zeznania, w Polsce majątek — źródło dochodu — w postaci *domu pod wskazanym adresem oraz poborów w firmie Bielek i Sp, w Warszawie, ul. Marszałkowska 101, w wysokości Zł 200.– miesięcznie.*

Powyższa należność zostaje równocześnie skreślona w Księdze Kontroli Należności Skarbowych w tutejszym Urzędzie.

Warszawa, dnia 15 października 1937 r.

Minister
(–) J. Beck

w/z Dyrektor Gabinetu Ministra
(–) Seweryn Sokołowski

Redakcja i Administracja
Sekretariat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 105.

Prenumerata roczna zł 8.–, cena numeru 75 gr.

Drukarnia Państwowa nr 92938.